Χρῆστον Παπασταύρου Βουλευτὴν Θεμιστοκλέους 1.7.91.

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἰδιοκτήτης Διευθυντὴς Δ. ΣΑΛΟΥΚΑΣ
Γραφεῖα Τυπογραφεῖα ΟΔΟΣ 23 ΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΤΗΛ. 67
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1
Ἔτος 27ον Ἀριθ. 304|568

ΔΕΥΤΕΡΑ 10 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1962
ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ

Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΝ ΤΟΥ 1944

ΤΟΥ κ. ΚΟΣΜΑ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Ἔχουν περάσει 18 χρόνια ἀπὸ τὸν Δεκέμβριον 1944, τὸ τε ποὺ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἐν ὀνόματι τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος ἔδωσαν τὰ καίρια πλήγματα κατὰ τῶν κομμουνιστῶν εἰς τοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν. Εἶναι μία ἐπέτειος ποὺ μᾶς ἐνθυμίζει ὄχι μόνον τὰς θυσίας μας ἀλλὰ καὶ τὴν ἱστορικήν αὐτήν νίκην.

Θεωροῦμεν καθῆκον νὰ τιμήσωμεν τὴν μνήμην τῶν πεσόντων πολεμιστῶν κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944 καὶ νὰ παρατάξωμεν εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῶν ἡρώων τοὺς πολεμιστὰς αὐτῶν τῶν μαχῶν. Τὸ μεγαλεῖον τῆς θυσίας καὶ τῆς νίκης τῶν Ἑλλήνων πολεμιστῶν τοῦ Δεκεμβρίου 1944 ἐναντίον τῶν χιλιάδων ἐνόπλων κομμουνιστῶν εἶναι ἄφθαστον καὶ ἀσύγκριτον, ὄχι μόνον ἀπέναντι τῶν ἀγώνων ὑπὲρ ἐλευθερίας ἄλλων Λαῶν, ἀλλὰ ἀπέναντι ἀγώνων καὶ θυσιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἄλλων χρόνων καὶ ἄλλων ἐποχῶν. Αἰσθανόμεθα ἱερὸν χρέος ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ἐθνικῆς αὐτῆς ἀντιστάσεως τὸν Δεκέμβριον 1944, νὰ προσφέρωμεν φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἀτρομήτους Ἕλληνας ποὺ ἐπολέμησαν καὶ ἔπεσαν ὑπὲρ Πατρίδος εἰς μίαν τῶν κρισιμωτέρων στιγμῶν τῆς φιλτάτης Πατρίδος. Ὑποκλινόμεθα μὲ εὐλάβειαν πρὸ τῶν ἡρώων αὐτῶν, ποὺ ἐπροτίμησαν νὰ ἀποθάνουν ὡς Ἕλληνες παρὰ νὰ ἐπιζήσουν τῆς ἀπελευθερώσεως ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς ὡς δοῦλοι τῶν βουλγαρο κομμουνιστῶν.

Δυστυχῶς δὲν ἔχει ἐκτιμηθῆ ὡς ἔπρεπε καὶ ἠξίζε, οὔτε τὸ ὕψος τῆς θυσίας τῶν πεσόντων κατὰ τὸν τραγικὸν αὐτὸν μῆνα, οὔτε ἡ σημασία τῆς νίκης τοῦ Ἔθνους κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτήν. Ἡ αὐτοθυσία ὑπὲρ τῆς Πατρίδος πάντοτε εἶναι ἱερὰ καὶ δίκαιος ὁ ἔπαινος τῶν πεσόντων. Ὅταν, ὅμως, τὰ εὐγενῆ τέκνα τῆς Πατρίδος προσέρχονται πρὸς σωτηρίαν της αὐθορμήτως μὲ ἰδικήν των πρωτοβουλίαν, ὅταν οὔτε φωνὴ ἔχει ἡ αἱμάσσουσα Πατρὶς ἵνα καλέση εἰς βοήθειαν, τότε ἡ προσφορὰ των καὶ ἡ θυσία των εἶναι ἀνωτέρα πάσης περιγραφῆς. Τότε οἱ προσερχόμενοι ἐθελονταὶ εἶναι ἥρωες τῶν ἡρῶων καὶ χρέος τῶν ἐπιγενομένων εἶναι ἡ ἀπόδοσις τῆς ροσηκούσης τιμῆς εἰς τοὺς πρωτοπόρους αὐτοὺς μάρτυρας καὶ σωτῆρας τῆς Πατρίδος. Ἐάν, δέ, προσθέσῃ κανεὶς εἰς τὸ ὕψος τῆς θυσίας τῶν πολεμιστῶν αὐτῶν καὶ τὴν σημασίαν τῆς νίκης διὰ τὴν Πατρίδα, εἶναι φανερὸν ὅτι τὸ θέμα εἶναι ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων σελίδων τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας.

Μόλις εἶχαν ἀναχωρήσει οἱ Γερμανοὶ κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1944 καὶ οἱ πολλοὶ Ἕλληνες ἐσκέπτοντο μόνον τὸ χαρμόσυνον αὐτὸ γεγονός, δὲν ἔβλεπον κανέναν ἄλλον κίνδυνον καὶ δὲν ἐπίστευον εἰς κανέναν πού θά ἐπεσήμαινεν ἐσωτερικούς κινδύνους. Αὐτοὶ οἱ πολλοὶ Ἕλληνες ἦσαν ἀπροετοίμαστοι, ἠθικῶς καὶ ψυχικῶς, τὴν ἐποχὴν αὐτὴν νὰ ἀντιληφθοῦν καὶ ἀντιμετωπίσουν κινδύνους τῆς Πατρίδος ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς. Ἄλλοι Ἕλληνες πού εἶχον ὀργανώσει τὰ γυμνάσια ἐθνικά ἀντιστρατικά σώματα κατά τῶν κατακτητῶν, τοῦ «Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ» (Ε.Σ), εἰς Πελοπόννησον, τῆς ΕΚΚΑ τοῦ Συνταγματάρχου Ψαρροῦ εἰς τὴν Φθιώτιδα, τοῦ ΕΔΕΣ ὑπό τὸν Στρατηγὸν Ζέρβαν εἰς Ἤπειρον, τοῦ Ἀντωνίου Φωστερίδη εἰς τὴν Μακεδονίαν, τὸν Καπετὰν Βαγγέλη εἰς τὴν Θρόκην κ.λπ. Εἶχον συληφθῆ οἱ περισσότεροι, μετὰ τὴν διάλυσιν τῶν ὀργανώσεών των καὶ ἐκρατοῦντο εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν. Ἄλλοι ἔζων ὑπό τὸ κράτος τοῦ τρόμου καὶ τῆς ἀγωνίας τῆς αὔριον καὶ ἄλλοι εἶχον σφαγεῖ...

Εἰς τὴν ὕπαιθρον εἶχον ἐπικρατήσει οἱ κομμουνισταὶ καὶ αἱ τοπικαὶ διοικήσεις καὶ ἡ Ἀστυνομία ὡς πολιτοφυλακή ἦταν εἰς χεῖρος των. Κανεὶς δὲν ἐτολμοῦσεν νὰ ἐκφράσῃ ἀντίθετον γνώμην. Ἐλάχιστοι ἤλπιζον εἰς τὴν ἀπό Θεοῦ προστασίαν ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου των. Ὄχι μόνον οἱ ἐκλεκτώτοροι ἐπιστήμονες ἐκινδύνευον καὶ οἱ φανατικοὶ ἐθνικισταὶ νὰ ἐκτελεστοῦν, διότι εἶχον συληφθῆ κατὰ χιλιάδας καὶ ἐκρατοῦντο «μέχρι νεωτέρας διαταγῆς», ἀλλὰ ἐκινδύνευεν νὰ θανατωθῆ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ψυχή, ἡ γαλουχημένη μὲ τὰ πανάρχαια ἑλληνο χριστιανικὰ ἰδανικά, τὰ ἡμερα καὶ τὰ φωτεινά.

Οἱ πράκτορες τῶν βουλγάρων εἰς τὴν ὕπαιθρον ἦσαν ἔνοπλοι καὶ ἐν ὀνόματι δήθεν τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος ἦσαν ἕτοιμοι νὰ ἐκτελέσουν πᾶσαν διαταγήν των. Καὶ ἡ διαταγή των περιεῖχεν πρῶτον τὴν ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν ἐπιστημόνων διανοουμένων καὶ τῶν πρωτοπόρων ἐθνικιστῶν καί δεύτερον τὴν ἐκθεμελίωσιν τῶν ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ Ἐκκλησιῶν διὰ νὰ ἐξηφανίζετο πᾶς ἄνεμος ποὺ ἀνέκαθεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν γῆ ζωογονεῖ καί ἐνδυναμώνει τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ καλλιεργεῖ τὴν ἡμερότητα τῶν ἠθῶν καὶ τὸ δῶρον τῆς ἀγάπης τοῦ πλησίον.....

Οἱ κομμουνισταί, ὅμως, ἐπερίμεναν τὴν πτῶσιν τῶν Ἀθηνῶν ποὺ θά ἦτο τὸ σύνθημα τοῦ μεγάλου κακοῦ. Ἐπερίμεναν ὅλοι οἱ κομμουνισταί ἕνα καί μοναδικὸν ἄγγελμα: Ὅτι καὶ ἡ Ἀθήνα ἔπεσε εἰς τὰ χέρια των.

Τότε πλέον θὰ ἐπανηγύριζον τὴν νίκην των μὲ τὸν τρόπον πού καλά ἐγνώριζον: Τὴν σφαγὴν ὅλων τῶν ἀντιθέτων, ποὺ ἦσαν οἱ πολλοί καὶ ἠρνοῦντο ὑποταγὴν εἰς τὴν βίαν τῶν ὀλίγων. Καὶ οἱ ὀλίγοι αὐτοὶ ἀνέμενον τὴν κατάληψιν καί τῶν Ἀθηνῶν πρὸς ἔφαρμογὴν τοῦ σχεδίου των. Οἱ περισσότεροι ἔνοπλοι κομμουνισταὶ ἀπὸ ὅλας τάς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος εἶχον συγκεντρωθῆ εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Ὅλη ἡ δύναμις των ἦτο ἐκεῖ.

Ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Γερμανῶν, 14 Ὀκτωβρίου 1944, οἱ δρόμοι τῶν Ἀθηνῶν εἶχαν πλημμυρίσει ἀπό χιλιάδας ἐνόπλους κομμουνιστάς παρελαύνοντας κατὰ ὀκτάδας καὶ κραυγάζοντας συνθήματα κομμουνιστικά. Μόνον τὸν κάπα-κάπα ἔψιλον (ΚΚΕ) ἠκούετο ... Τά ἐθνικὰ τραγούδια τῆς ἐλευθερίας εἶχον ἀντικατασταθεῖ μέ ἄψυχα λόγια πού ὑμνοῦσαν τὶς στέππες τῆς Ρωσσίας, τούς Πωπόφ καὶ Δημητρόφ τῆς Βουλγαρίας. Οἱ διαδηλωταὶ ἐκρατοῦσαν τεράστιες πινακίδες μὲ συνθήματα δήθεν ὑπὲρ τοῦ Λαοῦ καί τῆς ἐργατιᾶς καί μεγάλες ρωσσικές σημαῖες....Ἀὲ δέκα ρωσσικὲς σημαῖες μεγάλων διαστάσεων ἀναλογοῦσε μόνον μία μικρὴ Ἑλληνική Σημαῖα ὡσὰν νὰ ἦτο φιλοξενουμένη εἰς τήν πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος. Κανένας λόγος γιά τὴν δόλια μας Πατρίδα, τήν Ἑλλάδα, δέν ἐπρόφεραν τὰ χείλη τῶν χιλιάδων διαδηλωτῶν. Κανένα χαμόγελο εἰς τὰ πρόσωπά των. Καμμία χαρά διὰ τήν ἐλευθερίαν. Ἠσθάνοντο περιφρόνησιν διὰ τὸ παρελθόν, μῖσος διά τό παρόν καί ὑπόσχοντο ἐκδίκησιν διά τὸ μέλλον. Ἐφαίνοντο ὅλοι σάν κινούμενα σιδηρᾶ μηχανήματα ποὺ ἔσπειρον εἰς τόν πληθυσμόν τὴν φρίκην, τὸν τρόμον καὶ τὴν ἀπόγνωσιν.

Ἦσαν πλέον, ὀργανωμένοι καί σιδηροδέσμοι εἰς τὴν κομμουνιστικήν ὀργάνωσιν χιλιάδες πλατεμένων Ἑλλήνων, τυφλοί πλέον καὶ χωρὶς ἐσωτερικήν ἀντίστασιν. Ἔτοιμοι νά πυροβολήσουν παντοῦ καὶ ἐναντίον αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ὀρθὴ κρίσις καί ἡ εὐθύνη εἶχαν ἀφαιρεθῆ ἀπὸ ὅλους αὐτούς. Δὲν εἶχον λοιπὸν καμμίαν ἀνησυχίαν οἱ κομμουνισταὶ διότι εἶχον ἑτοιμάσει ἐγκαίρως τὰ πειθήνια ὄργανά των. Ἐπίστευον ὅτι μὲ τήν πρώτην κίνησίν των καὶ ἡ Πρωτεύουσα θὰ ὑπετάσσετο εἰς τὴν θέλησίν των καὶ οὐδεὶς θὰ ἐτόλμα νὰ φέρῃ ἀντίρρησιν. Οἱ πρωτοπόροι ἐθνικισταί τῶν Ἐπαρχιῶν εἶχον ἢ σφαγεῖ ἢ φυλακισθῆ· Οἱ ἐθνικισταὶ τῶν Ἀθηνῶν εἶχον τρομοκρατηθῆ καὶ ἦσαν ἄοπλοι. Τὰ τάγματα Ἀσφαλείας εἰς τὴν ὕπαιθρον εἶχον σφαγεῖ ἢ διαλυθῆ ἀπό τοὺς κομμουνιστάς. Τὰ Τάγματα Ἀσφαλείας τῶν Ἀθηνῶν εἶχον περιορισθῆ εἰς τό Γουδί.

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων καὶ ἡ Χωροφυλακὴ τῶν Ἀθηνῶν εἶχον ἐλάχιστον ὁπλισμόν. Ὁ Ἐθνικός Στρατός τότε, τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Γερμανῶν, ἦσαν οἱ ὀλίγοι ἄνδρες τοῦ Ἱεροῦ Λόχου καὶ Τμήματα τῆς 3ης Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας Ρίμνη. Οἱ Ἄγγλοι δέν εἶχον ἀποφασίσει ὁριστικῶς νὰ παραμείνουν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν καὶ αὐτοὺς τοὺς κομμουνιστάς διότι δέν ἐπίστευον ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ παράτοξις ἐνόπλων ἐθνικιστῶν καὶ ἀντιμετώπιζον ἀναχώρησιν τον μὲ τά πλοῖα των εἰς τόν λιμένα τοῦ Πειραιῶς. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ κομμουνισταὶ εἶχον ὀργανώσει καὶ τὴν Πολιτοφυλακὴν Ἀθηνῶν, ἕτοιμοι νά ἀντικαταστήσουν τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων καὶ τὴν Χωροφυλακὴν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ἐξουσίαν.

Ὅλος ὁ πληθυσμός τῆς Πρωτευούσης ἀπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ μέχρι τοῦ τελευταίου πολίτου ἐγνώριζε τὴν ἐπικρατοῦσαν πλέον κατάστασιν. Οἱ γνήσιοι Ἕλληνες δικαίως ἐξεδήλωσαν τὴν ἀπελπισίαν των. Ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν ἠμπορεῖτο ἡ ἐπικράτησις τῶν κομμουνιστῶν νὰ γίνῃ εὐκόλως καὶ νὰ ἐπακολουθήσῃ νύξ τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου, ὁ ἀφανισμός παντός τοῦ Ἑλληνικοῦ...Τὸ ἐλεύθερον Ἑλληνικόν Κράτος, ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1944 ὅτε ἀνεχώρησαν οἱ Γερμανοὶ μέχρι τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1944 ὅτε ἐξεδηλώθη τὸ κίνημα τῶν κομμουνιστῶν ἦτο εἰς τὴν σκέψιν μόνον τῶν γνησίων Ἑλλήνων. Κράτος οὐσιαστικῶς δέν ὑπῆρχεν. Ὑπῆρχεν μόνον ἐθνικὴ συνείδησις τῶν ἐντρόμων κυκλοφορούντων Ἑλλήνων καὶ μία συνεχῶς καί ἐλευθέρως κινουμένη εἰς τούς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν στρατιὰ ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος. Μία στρατιὰ τυφλῶν καὶ θλιβερῶν ὀρνάνων τῶν Βουλγάρων πρὸς ἀνατίναξιν τῆς ἑλλάδος εἰς μίαν κρίσιμον καμπὴν τοῦ παγκοσμίου πολέμου. Ὁ πόλεμος κατά τῆς Γερμανίας ἐσυνεχίζετο. Ἡ Ρωσία τότε ἦτο σύμμαχος. Οἱ δυτικοὶ συμμαχοί μας ἠσχολοῦντο μέ τόν πόλεμον εἰς ὅλα τὰ μέτωπα ἀπὸ τῆς Εὐρώπης μέχρι τῆς Ἰαπωνίας. Ἐάν ἐπικρατοῦσαν καί εἰς μίαν ἀκόμη πόλιν, τὸς Ἀθήνας, οἱ κομμουνισταί, οὐδεὶς θὰ ἐτολμοῦσε νὰ φέρῃ ἀντίρρησιν ἢ θὰ ἐνδιαφέρετο νὰ κηρύξῃ τον πόλεμον πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἀθηνῶν. Θὰ εἶχεν πλέον ἐπικρατήσῃ τὸ «δίκαιον τῆς ἐπαναστάσεως» καὶ οἱ πάντες θὰ ἐπηνοῦσαν τοὺς νικητάς... Ἀλλά τότε δέν θὰ ὑπῆρχεν ἑλληνικὸν χρῶμα εἰς τὴν ἑλληνικὴν γῆν. Κάθε ἐνδιαφέρον θὰ ἦτο μάταιον...Θὰ ἦτο πλέον πολὺ ἀργὰ...Ποῖος, ὅμως, θὰ ἐτολμοῦσεν εἰς μίαν τοιαύτην ἀτμόσφαιραν κομμουνιστοφοβίας νὰ προβάλῃ τὴν πίστιν του καὶ τὴν αὐτοθυσίαν του διὰ τὴν αἰωνίαν ἑλλάδα; Ὑπῆρχον ἄραγε οἱ ἕλληνες ποὺ ἐπολέμησαν τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944 καὶ διέλυσαν πρῶτα τὸν φόβο τῶν ἀόπλων ἐθνικιστῶν καὶ ἔπειτα μὲ τὴν ὁρμήν των καὶ τὴν αὐτοθυσίαν των τοὺς προδότας κομμουνιστάς; Οἱ κομμουνιστοὶ ὑπεστήριξαν ὅτι ἂν δὲν ἦσαν οἱ Ἄγγλοι, ὁ Στρατηγὸς Σκόμπυ καὶ τά Ἀγγλικά τάνκς, θὰ ἐνικοῦσαν καὶ θὰ ἐκυριαρχοῦσαν τῶν Ἀθηνῶν. Οἱ κομμουνισταί σκοπίμως ὑπεστήριξαν τὴν ἄποψιν αὐτὴν ἵνα θεωρηθῆ ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δέν ἦτο ἀντίθετος μὲ τό κίνημά των καί τάς ἐπιδιώξεις των, ὅτι δέν ὑπῆρχαν ἐθνικισταὶ νὰ πολεμήσουν ἐναντίον των τόν Δεκέμβριον τοῦ 1944 καὶ συνεπῶς ὅλος ὁ λαός ἦτο μέ τὸ μέρος των. Ἡ ἦττα των συνεπῶς κατ' αὐτοὺς δὲν ἦτο ἀποτέλεσμα τῆς βουλήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀλλὰ ἀπόρροια τῆς ἐπεμβάσεως τῶν Ἄγγλων.

Δυστυχῶς ἔχει μείνει ἡ ἐντύπωσις εἰς πολλούς ἐθνικιστὰς ὅτι τουλάχιστον ἡ ἄποψις αὕτη τῶν κομμουνιστῶν εἶναι ἀληθή. Τό κίνημα τῶν κομμουνιστῶν τόν Δεκέμβριον τοῦ 1944 ἔχει συνδεθῆ εἰς τὴν συνείδησιν μερικῶν μέ τὴν ἐπέμβασιν τῶν Ἄγγλων. Δὲς ἔγινεν ἀκόμη ἡ δέουσα ἱστορική ἐξακρίβωσις καὶ ἡ ἐπιβαλλομένη δικαίωσις τῶν ἑλλήνων πού ἐπολέμησαν τοὺς κομμουνιστὰς τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944 καί ἔσωσαν τὴν Ἑλλάδα ἀπό τό σιδηροῦν παραπέτασμα.

Ἐπιθυμοῦμεν νά βροντοφωνήσωμεν ὅτι δέν ἔσωσαν τὴν Ἑλλάδα τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944 τὰ Ἀγγλικά τάνκς καί τὰ Ἀγγλικά στρατεύματα. Δὲν ἐπολέμησεν πρῶτα ὡς κυρία δύναμις ὁ Ἄγγλος Σκόμπυ καὶ οἱ Ἄγγλοι Στρατιῶτες, ὅπως ἐπιμελῶς προπαγανδίζουν οἱ κομμουνισταί. Ἐπολέμησαν πρῶτα οἱ Ἕλληνες, οἱ λίγοι ἀτρόμητοι Ἕλληνες ποὺ πάντοτε εὑρίσκονται ὅταν κινδυνεύει ἡ Ἑλλάς. Ἐπολέμησαν πρῶτα οἱ Ἕλληνες καὶ

(Συνέχεια εἰς τὴν 2 σελ.)

ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Α' ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟΤΗΣ

Τὸ παιδί εἶναι ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἐλπίδα τῶν γονέων του. Εἶναι ἡ ἐπέκτασις τοῦ ἐγώ τους ποὺ θά μείνῃ μετὰ ἀπ' αὐτούς γιὰ νὰ συνεχίσῃ μὲ τὸν ἴδιο ρυθμὸ τήν ἱστορικήν πορείαν τοῦ ἀνθρώπου.

Γιά νὰ μπορέσῃ τὸ παιδί νὰ ἐκπληρώσῃ τό φυσικό καὶ κοινωνικό του προορισμό, μόνο του, πρέπει νὰ συγκορτηθῆ σὲ προσωπικότητα ἠθική καί δυναμική. Σ'αὐτό τό ἔργο θά παίξουν βασικὸ ρόλο δύο παράγοντες. Ἡ κληρονομικότης καί τό περιβάλλον.

Πρωταρχικῆ σημασία στή διαμόρφωσι τοῦ χαρακτῆρος ἔχει ἡ κληρονομικότης. Ὁ παράγων αὐτὸς τῆς κληρονομικότητος ἐρευνήθηκε μέχρι σήμερα ἀπὸ πολλοὺς δαπρεπεῖς ἐπιστήμονας χωρίς ὅμως νὰ καταλήξουν ὅλοι στὸ αὐτὸ συμπέρασμα. Ἀντίθετα ἡ ἔρευνα συνετέλεσε ὥστε ἐπιστήμονες ἀναμφισβήτητης ἀξίας νὰ διαχωρισθοῦν στίς πεποιθήσεις τους καὶ νὰ ἀποτελέσουν δύο ἰσχυρὰ ἀντιμαχόμενα ἐπιστημονικὰ στρατόπεδα. Ἔτσι ἔχομε τοὺς μέν ποὺ μὲ σθένος διακηρύσσουν ὅτι ἡ κληρονομικότης προδιαγράφει τόν χαρακτῆρα τοῦ ἀνθρώπου κατά σταθερὸ τρόπο χωρὶς νὰ δέχεται ἐξωτερικὲς ἐπιρροές καὶ τοὺς δέ οἱ ὁποῖοι ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ διαμόρφωσις τοῦ χαρακτῆρος ἐξαρτᾶται μόνον ἀπό τήν ἐπίδρασι τοῦ περιβάλλοντος φυσικοῦ καὶ κοινωνικοῦ στὸ ὁποῖο θά ζήσῃ καὶ θὰ ἀναπτυχθῆ τὸ ἄτομο.

Οἱ ὀπαδοὶ τῆς πρώτης ἐπιστημονικῆς παρατάξεως λέγουν ὅτι ἱκανότητες ἑνός παιδιοῦ καθορίζονται ἀπό τούς προγόνους του καὶ τὸ μόνο πού μπορεῖ νὰ τοῦ προσφέρῃ τὸ περιβάλλον εἶναι νὰ τοῦ δώσῃ τήν εὐκαιρία νὰ τούς ἀναπτύξῃ. Δὲν μπορεῖ νὰ τοῦ δημιουργήσῃ καινούργιες δυνάμεις. Καί ἡ ἀρχαία ρῆσις λέγε: «φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ῥάδιον».

Οἱ ὀπαδοὶ τῆς δευτέρας παρατάξεως πιστεύουν στήν παντοδυναμία τοῦ περιβάλλοντος παραγωρίζοντας ἐντελῶς τήν κληρονομική ἐπιρροή.

Ἀνάμεσα στίς δύο αὐτὲς ἀντιμαχόμενες μερίδες ἀναφαίνεται μία τρίτη, τοῦ συγκερασμοῦ. Ἔτσι σήμερα εἶναι ἐπιστημονικὰ παραδεκτό πώς δύο παράγοντες ἔξ ἴσου δυναμικοί θὰ ὁδηγήσουν τὸ παιδὶ στήν ἐξέλιξί του γιά νὰ συγκροτηθῆ ψυχικὰ καί πνευματικὰ. Αὐτοί οἱ παράγοντες εἶναι ἡ κληρονομικότης καί τὸ περιβάλλον οἱ ὁποῖοι ἀλληλοεξαρτῶνται καί ἀλληλοεπιδροῦν σέ τέτοιο βαθμό ὥστε εἶναι δύσκολο νὰ θέση κανεὶς μιὰ διαχωριστικὴ γραμμή.

Ὡστόσο σήμερα ἡ παιδικὴ ψυχή ἔχει ἀρκετὰ φωτισθῆ ἀπό τὸ φῶς τῆς ἐπιστήμης καί γνωρίζομε ἀρκετὰ ποιές ἐνέργειες συντελοῦν στὴν ἀνάπτυξι τῶν καλῶν κληρονομικῶν σπερμάτων ἢ στὴν καταστολὴ τῶν κακῶν ποιοτήτων θέσεων ποὺ παρεμποδίζουν τὴν ἀνάπτυξι τοῦ ἠθικοῦ χαρακτῆρος. Οἱ περισσότεροι δέ παιδαγωγοὶ καὶ ψυχολόγοι σήμερα παραδέχονται ὅτι τὸ παιδὶ ὅταν ἔρχεται στὸν κόσμο δὲν εἶναι ἄγραφος χάρτης, ἀλλὰ μιὰ τρυφερὴ καί ἁπαλὴ ψυχή ποὺ ἔχει μέσα της ἀπὸ τὴν κληρονομικότητα καταβολές, ὁρμὲς ἔνστικτα, κλίσεις ποὺ λέγονται ἐπιστημονικὰ προδιαθέσεις. Οἱ προδιαθέσεις αὐτὲς εἶναι γεμᾶτες ἀπό δύναμη καὶ ἄλλες τό σπρώχνουν σὲ δράσι ἠθικὴ καί ἄλλες σὲ πράξεις ἀσύμφορες στούς ἀνθρώπινους καί ἠθικούς νόμους. Τελικὰ ποῖες θὰ νικήσουν νὰ τοῦ δώσουν τὴν σφραγῖδα τοῦ καλοῦ ἢ τοῦ κακοῦ ἐξαρτᾶται ἀπό δύο παράγοντες: Ἀπὸ τὴ μικρὴ ἢ μεγάλη δύναμη ποὺ ἔχουν οἱ προδιαθέσεις καί ἀπό τά ἐμπόδια ἢ τὶς διευκολύνσεις ποὺ θά συναντήσουν κατά τήν πορεία τῆς ἐκδηλώσεώς τους.

Αὐτὰ τὰ ἐμπόδια καὶ οἱ διευκολύνσεις εὑρίσκονται στὸ φυσικὸ καί κοινωνικὸ περιβάλλον τοῦ παιδιοῦ.

ΑΝΝΑ ΜΑΡΑΘΙΑ

ΘΕΜΑΤΑ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Ὁ προγραμματισμὸς τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν μικρῶν καὶ μεγάλων ἔργων ὁλοκληροῦται καί παγιοῦται κατά τόν τρ. μῆνα, ὡς τελευταίου τοῦ ἔτους.

Ὅσον ἀφορᾶ τὰ μικρὰ ἔργα, τά προγραμματιζόμενα καὶ ἐκτελούμενα ὑπὸ τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου, πόσα καὶ ποῖα θὰ εἶναι, εἶναι θέμα ποὺ θὰ ἐξαρτηθῆ ἀπὸ τό ὕψος τῶν πιστώσεων πού θὰ θέση ἡ Κυβέρνησις εἰς τήν διάθεσιν τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου. Συνεπῶς δυνάμεθα νὰ τὸ θέσωμεν ὑπὸ συζήτησιν ὅτε θὰ εἶναι καιρὸς δηλονότι εὐθύς ὡς ἀναγγελθῆ τό ὕψος τῶν πιστώσεων πρὸς τό Νομοταμεῖον.

ΣΕΙΡΑ

Θέμα σήμερον, ἔστω καί κάπως καθυστερημένα, εἶναι τὰ μεγάλα ἔργα, τά ὁποῖα προγραμματίζει ἡ Κυβέρνησις διὰ τῶν Ὑπουργείων ἢ ἔχει συμπεριλάβη εἰς τό πενταετές πρόγραμμα καί τά ἱεραρχεῖ. Τούς δίδει δηλαδὴ προτεραιότητα ἀνάλογως τῆς ἀξίας καί σοβαρότητος τοῦ ἔργου. Τὸ τελευταῖον ὅμως πολλάκις δὲν ἀντέχει εἰς τάς παρεμβάσεις τῶν τοπικῶν πολιτικῶν παραγόντων. Καί ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀνατροπὴν τῆς ἀρχῆς τῆς ἀξίας καί τῆς σημασίας τοῦ ἔργου καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς σειρᾶς ἐκτελέσεως του.

ΦΟΒΟΣ

Φοβούμενοι τοιοῦτον τί διά τὸ προσεχὲς ἔτος αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ ἀπαριθμήσωμεν τὰ ἔργα ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι μελέται καὶ περιμένουσι τήν ἱεράρχισιν καὶ χρηματοδότησιν διὰ τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ. Καὶ τά ἔργα αὐτά ποὺ θὰ συμβάλουν μεγάλως εἰς τήν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τοῦ Νομοῦ μας εἶναι: Τοῦ Ἀχέροντος, τῆς Σκάλας Φιλιατῶν, τῆς Χότχοβας, τῆς πεδιάδος Παραμυθίας, τοῦ Μαργαριτίου καὶ τῆς Πλαταριᾶς. Δέν ἀναφέρομεν τά ἔργα Καλαμᾶ διότι ἡ ἐκτέλεσις των συνεχίζεται καὶ χάρις εἰς τήν ἀνάδοχον Ἑταιρίαν Ὁδῶν καὶ Ὁδοστρωμάτων προχωροῦν ἱκανοποιητικῶς, χρηματοδοτούμενα δέ κατὰ τὸ 1963 ἐπαρκῶς δυνάμεθα νὰ πιστεύωμεν ὅτι θά παραδοθοῦν ἐνωρίτερον τῆς συμβατικῆς προθεσμίας.

ΣΚΟΠΙΜΟΝ

Ἀλλὰ ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἔργων ποὺ καλύπτουν τὸν γεωργικόν τομέα, ὑπάρχουν καὶ οἱ ἄλλοι τομεῖς ποὺ ἔχουσι ἀνάγκην σοβαρᾶς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως διά τήν ἀντιμετώπισιν τῶν μεγάλων ἀναγκῶν των. Καί οἱ τομεῖς αὐτοί εἶναι τῆς ὁδοποιΐας, τῆς Παιδείας καὶ τῆς στεγάσεως.

Αἱ κατ' ἔτος παρεχόμεναι πιστώσεις ἔναντι τῶν ἀναγκῶν εἰς τοὺς ἀνωτέρω τομεῖς ἦσαν ψυχία.

Κρίνεται συνεπῶς σκόπιμον ὅπως χωρὶς χρονοτριβὴν τεθοῦν ὑπ'

ΕΡΓΑ ΑΞΙΑΣ 12.073.983 ΔΡΑΧΜΩΝ

ΠΡΟΒΛΕΠΕΙΟ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 1962 ΕΝ ΤΩ ΝΟΜΩ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

ΩΣ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΕΞ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ

ΕΣΟΔΑ

Κεφάλαιον Α'.

Ἄρθρον 1ον	Ἐξ ἐπιχορηγήσεως Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ Δημοσίων Ἐπενδύσεων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος Μικρῶν κοινωφελῶν ἔργων δραχ.	1.165.000
Ἄρθρον 2ον	Ὁμοίως διά τήν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος κοινωφελῶν ἔργων δραχ.	2.000.000
Ἄρθρον 3ον	Ὁμοίως διά μελέτας ἔργων 1961 δραχμάς	322.000
Ἄρθρον 4ον	Διὰ τήν ἀνέγερσιν ἡμιτελῶν καί ἀνέγερσιν σχολείων Στοιχ. Ἐκπ)σεως ἐκ τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1962

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

	τος Μικρῶν Κοινωφελῶν Ἔργων 1660 6ι Δραχ.	1.153χιλ.
Ἄρθρον 2ον	Διὰ Κοινωφελῆ ἔργα προγ. 1962	1.900χιλ
Ἄρθρον 3ον	Διά μελέτας τοπικῶν ἔργων προγράμματος 1961 δραχ.	322χιλ.
Ἄρθρον 4ον	Διά ἀποπεράτωσιν καί ἀνέγερσιν ἡμιτελῶν Σχολείων σ οιχ. Ἐκπ)σεως	300χιλ.
Ἄρθρον 6ον	διά τήν κατασκευήν θρανίων Σχολ.	50 χιλ.
Ἄρθρον 7ον	Διὰ τήν ἀνακαίνισιν, συντήρησιν καὶ ἐκτέλεσιν ἔργων ἐπὶ τῆς Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας τοῦ Νομοῦ ἐξ ἐκτάκτου ἐπιχορηγήσεως δραχ.	700χιλ.
ἄρθρον 9ον	Διὰ τήν ἐκτέλεσιν ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων δραχ.	578χιλ
ἄρθρον 11	διὰ τήν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀπαραιτήτων δαπανῶν ἐπιβλέψεως καὶ ἐν γένει παρακολοθήσεως τῶν ἔργων τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου ὑπο τῆς ΤΥΔΚ. δραχ.	130χιλ
ἄρθρον 13	Διά τήν κατασκευήν διαφόρων γεφυρῶν ἐν τῷ Νομῷ δραχ.	650χιλ.
ἄρθρον 14ον	Ἀνειλλημμέναι ὑποχρεώσεις διά θρανία Στοιχ. Ἐκπ)σεως δραχ.	79,350
ἄρθρον 18ον	Διά τήν ἀνέγερσιν Γυμνασίου Φιλιατῶν. δραχ.	250χιλ
ἄρθρον 19ον	Διά τὲν ἀνέγερσιν Ἐθνικοῦ Οἰκοτροφείου Παραμυθιᾶς δραχ.	380χιλ
ἄρθρον 20ον	Διὰ τήν ἀνέγερσιν Ἀγροτικοῦ Οἰκοτροφείου δραχ.	1.280χιλ.
	Σύνολον Κεφαλαίου 2	7.772.350
Κεφάλαιον 3ον		
ἄρθρον 1ον	Διά τὴν ἐκτέλεσιν Μικρῶν Ἐξυγιαντικῶν ἔργωι Δήμων καί Κοινοτήτων πρὸς κατα πολέμησιν ἑλονοσίας ἔργων ὕδρεύσεως παροχετεύσεως, ἀποχετεύσεως ἐν γένει ἔργων πάσης φύσεως πρὸς προστασίαν Δημοσίας ὑγείας δραχ.	150χιλ,
	Σύνολον Κεφαλαίοι 3 δρχ	**150χιλ**
Κεφάλαιον 4ον		
ἄρθρον 1ον	Διά τὴν τακτικήν ἐτησίαν συντήρησιν κατασκευήν καί ἐν γένει μικροδιαρυθμὴσεις δημοσίων κτιρίων Νομοῦ κλ	320χιλ.
ἄρθρον 2ον	Διὰ ἐπισκευὰς καί μικροδιαρυθμίσεις καί μετασκευὰς κτιρίων τοῦ Δημοσίου καὶ ἰδιωτικῶν ἀκινήνων μεμισθωμένων ἤ μὴ δραχ.	17.500
ἄρθρον 3ον	Ὁμοίως	
ἄρθρον 6ον	Διὰ τὴν ἐπισκευὴν, ἀποπεράτωσιν καὶ ἀγερσιν διδακτηρίων μέση καὶ στοιχ)δους Ἐκπ)σεως Νομοῦ δραχ	300χιλ.
ἄρθρον 8ον	Ἀνηλημμέναι ὑποχρεώσεις διὰ τήν ἐπισκευήν κτιρίων Διοικητιρίων Ἡγ)τσης Παραμυθιᾶς καί Μαργαριτίου.	23χιλ.
ἄρθον 9ον	Ἀνηλλειμέναι ὑποχρεώσεις δι' ἠλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν Ἐπαρχείου Φιλιατῶν δραχ.	180
	Σύνολον Κεφαλαίου 4 δρχ.	**662000**
Κεφάλαιον 5ον		
ἄρθρον 1ον	Δαπάναι φυλάξεως συντηρήσεως κινήσεως καὶ ἐπισκευῆς μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ τοῦ Νομ. Ταμείου δρχ.	25χιλ.
ἄρθρον 2ον	Δαπάναι διαχειρίσεως κινήσεως καὶ συν τηρήσεως κρατικῶν αὐτ)των δρχ	81χιλ.
ἄρθρον 3ον	Ἀποδοχαί προσωπικοῦ ἐπι συμβάσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου δρχ.	79χιλ.
ἄρθρον 4ον	Ἀνηλημμέναι ὑποχρεώσεις τοῦ Μηχανικοῦ Ἐξοπλισμοῦ δι' ὀφειλήν τῆς Υ.Ε.Β. δρχ.	3χιλ.
ἄρθρον 5ον	Διὰ τὴν προμήθειαν ἑνὸς σπαστηροτροβείου ὑπὸ τοῦ Νομ. Ταμείου δρχ.	130χιλ
	Σὺνολον Κεφαλαίου 5	**318000**
κεφάλαιον 8ον		
ἄρθον 1ον	διὰ τὴν ἐνισχυσιν Κοιν ὁδῶν δρ.	200χιλ
ἄρθρον 2ον	Διά τὴν ἀνακαίνισιν διάνοιξιν κατασκευὴν ὁδῶν ἐπὶ τῆς Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας τοῦ Νομοῦ δραχμ.	2.489.933,5
ἄρθρον 3ον	Πληρωμαὶ ἐκκρεμῶν ὑποχρεώσεων	120χιλ
ἄρθρον 4ον	Ἀποζημιώσεις καταλαμβανομένων ἰδιοκτησιῶν δραχ.	20χιλ
ἄρθρον 6ον	διά μελέτας Ἐπαρχιακῆς ὁδοπ. δρχ	80χιλ
	Σύνολον κεφαλαίου 8	2.909.933,9
κεφάλαιον 9ον		
ἄρθρον 3ον	διὰ τὴν πληρωμὴν ἐνδιαμέσων τόκων δυναφθέντος δανείου δραχμ	261χιλ.
	Σύνολον κεφαλαίου 9	**261 000**

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΕΞΟΔΩΝ

κεφάλαιον 1ον	δραχμ.	239.600
κεφάλαιον 2ον	»	7.772.350
κεφάλαιον 3ον	»	150.000
κεφάλαιον 4ον	»	662 000
κεφάλαιον 5ον	»	318 000
κεφάλαιον 3ον	»	2.909.933,95
κεφάλαιον 9ον	»	261.000
Ἤτοι σύνολον Ἐξόδων	»	12.312.983,99

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Μὲ τήν λῆξιν τοῦ ἔτους 1962 ἡ ἐφημερίς μας «Θεσπρωτικὸν Βῆμα» ἀπό τῆς ἐπανεκδόσεώς της μεταπολεμικῶς, κλείει τά 15 χρόνια καί μπαίνει εἰς τὰ 16 Παρὰ ταῦτα πολλοί ἀπὸ τούς συνδρομητάς δὲν ἐνεθυμήθησαν νὰ **στείλουν οὔτε πενῆντα δρχ. διὰ μίαν συνδρομήν.**

Τοῦτο δὲν ἠμπορεῖ νά δικαιολογηθῆ ὡς οἰκονομικὴ ἀδυναμία. Ἀλλά ὡς ἀμέλεια, ὡς ἀδιαφορία καί κάτι περισσότερο.

Ἡ ἀποδοχὴ ἐπί τόσα χρόνια τῆς ἐφημερίδος ἔχει δημιουργήση ὑποχρεώσεις ἄν ὄχι εἰς τὸ σύνολον τουλάχιστον τῆς δαπάνης τοῦ χαρτιοῦ καὶ ταχυνδρομικῶν τελῶν.

Διά νὰ μή συνεχισθῆ αὐτή ἡ κατάστασις καὶ ἐπιβαρυνόμεθα μὲ περιττὲς δαπάνες παρακαλοῦμεν ὅλους τοὺς συνδρομητάς μας πού δὲν ἐπιθυμοῦν νά εἶναι ἀπὸ τοῦ νέου ἔτους συνδρομηταί νὰ ἐπιτρέψωσι τήν ἐφημερίδα, μέ τὴν παράκλησιν ὅπως ἔστω καὶ μερικῶς τακτοποιήσωσιν τάς ὑποχρεώσεις των.

(Ἐκ τῆς Διαχ)σεως)

ὄψιν, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ἔγινε, τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν αἱ σοβαραὶ ἀνάγκαι μας.

ΕΠΛΗΡΩΣΕΣ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ ΣΟΥ;

Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΝ ΤΟΥ 1944

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ὅταν ἐβεβαιώθησαν οἱ Ἄγγλοι ὅτι ὑπῆρχον Ἕλληνες ἐθνικισταὶ πού πολεμοῦν, τότε ἐπροτίμησαν νὰ ἀλλόξουν πολιτικὴν. Δὲν ἀνεχώρησαν διὰ τόν Πειραιᾶ ὅπως ἐσχεδίαζον, ἀλλὰ παρέμειναν μέ τούς ἀποφασιστικούς Ἕλληνας, μὲ τούς ἐθνικιστὰς καί τούς ἐνισχυσαν.

Ἀξίζει βαβαίως τιμή καὶ εὐγνωμοσύνη εἰς τούς Ἄγγλους τῆς ἐποχῆς αὐτῆς πού τότε ὡς φίλοι καὶ σύμμαχοι μᾶς ἐβοήθησαν καὶ ἐπολέμησαν παρά τὸ πλευρόν μας, ὡς εἶχον ὑποχρέωσιν συμμαχικήν. Ἀλλὰ μᾶς ἐβοήθησαν δέν ἐπολέμησαν πρῶτα αὐτοί ὡς θέλουν νὰ ἰσχυρισθοῦν οἱ κομμουνισταί. Πρῶτα ἐπολέμησαν οἱ Ἕλληνες. Αὐτοὺς πού τιμῶμεν σήμερον. Ἐσχηματίσθη τότε ἕνα τεῖχος ἀπόρθητον τῆς ἐθνικῆς παρατάξεως ἀπ' δπου οἱ κομουνισταὶ δέν ἐπέρασαν καὶ δέν κατέλαβον τὴν Ἀθήνα.

Διὰ τὴν 24ην Νοεμβρίου 1944 καλεῖται ὑπό τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ ἡ κλάσις τοῦ 1936 πρός συγκρότησιν Ταγμάτων Ἐθνοφυλακῆς εἰς ὅλην τὴν χώραν. Καὶ εἰς μὲν τὰς ἐπαρχίας οἱ προσελθόντες ὑπε χρεώθησαν νὰ ἀφοπλισθοῦν καὶ νὰ ἐπιστρέψουν ὅοπλοι εἰς τὰς οἰκίας των. Ἠχρηστεύθησαν. Δέν ἠμποροῦσαν νὰ ὑπερασπίσουν πλέον τὴν Πατρίδα. Τὰ τάγματα, ὅμως, τῆς ἐθνοφυλακῆς τῶν Ἀθηνῶν δὲν διελύθησαν. Τήν 3ην Δεκεμβρίου 1944 μέ τήν ἔκρηξιν τοῦ κινήματος τῶν κομμουνιστῶν ἐλιποτάκτησαν οἱ δειλοί καὶ ἄνανδροι ἀπό τα Τάγματα Ἐθνοφυλακῆς, ἔμειναι ὅμως οἱ ἄξιοι τῆς πατρίδος ὑπερασπισταί, οἱ πιστοὶ εἰς τό πάτρια, οἱ ὀλίγοι καί ἐκλεκτοί. Μαζί μέ τούς ἐθνοφύλακας αὐτοὺς κατετάγησαν ἐπίσης ἐθνικισταὶ πάσης ἡλικίας. ὅσοι εἶχαν μεγάλη καρδιά καὶ μεγάλον πατριωτισμόν.

Εἰς τό Τάγμα τῆς Χωρο)κῆς Μακρυγιάννη εἰς τόν Ἱερόν Λόχον τά τμήματα τῆς 3ης ὀρεινῆς Ταξιαρχίας Ρίμινι, τὴν Ἀσυνομίαν Ἡλέων καί τὰ λίγα τμήματα Χωροφυλακῆς προσετέθησαν καὶ τά τρία τάγματα Ἐθνοφυλακῆς συγκροτηθέντα ἀπό τούς ἐθελοντὰς ἐθνικιστάς ἀπό τά παιδιά τοῦ λαοῦ μας πού μέσα εἰς τήν γενικὴν σύγχυσιν καὶ ἀπελπισίαν ἐκράτησαν ψηλὰ τὴν ὁρατότητα καὶ τὴν πίστιν των πρὸς τὴν Πατρίδα.

Καὶ ἀρχίζει ἕνας σκληρὸς ἀγὼν ἀπὸ δρόμο σὲ δρόμο, ἀπό συνοικία σὲ συνοικία, ἀπὸ τετράγωνο σὲ τετράγωνο. Οἱ κομμουνισταί ἀρχίζουν γενικὴν ἐπίθεσιν παντοῦ. Ἐλπίζουν νὰ κάμψουν ἀμέσως τὴν ἀντίστασιν τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων. Μένουν ὅμως ἔντρομοι καὶ ἀπροετοίμαστοι πρὸ τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς πίστεως τῶν ἀμυνομένων ἐθνικιστῶν, Ἀναγνωρίζουν ὅτι ἐὰν χάσουν τὴν Ἀθήνα χάνουν ὁριστικῶς τό ἀγῶνα των. Μὲ λύσσα καὶ μανία ἐπιτίθενται παντοῦ. Γκρεμίζουν σπίτια ἀνατυνάσσοιν παλυκατοικίες, φτιάχνουν ὁδοφράγματαται, βάζουν φωτιές σὲ σπίτια ἐθνικιστῶν, καταστρέφουν το ὑδραγωγεῖον τῶν Ἀθηνῶν ἀποκόπτουν κόθε συγκοινωνίαν τῆς Πρωτευούσης μὲ τὰς Ἐπαρχίας. Παίρνουν χιλιάδες ὁμήρων πάσης ἡλικίας καὶ τούς τροβοῦν στὰ χιονισμένα βουνὰ στὴν καρδιὰ τοῦ χειμῶτος. Ξεπερνοῦν τοὺς Γερμανούς εἰς τὰ ἐγκλήματα. Σφάζουν ἀδιακρίτως, ἀπειλοῦν, τρέχουν, ὑπόσχονται, τάζουν. Περνοῦν οἱ μέρες καί οἱ κομμουνισταὶ ἔχουν κυριεύσει ὅλα τά προάστια, ὅλες τὶς συνοικίες, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Πλατεῖα Συντάγματος.

Ἡ ἐλπὶς τοῦ ἔθνους ἔχει ἀπομείνει εἰς τρεῖς χιλιάδας Ἑλλήνων, τοῦ Ἱεροῦ Λόχου τμημάτων τῆς 3ης ὀρεινῆς Ταξιαρχίας Ρίμινι, τριῶν Τμημάτων Ἐθνοφυλακῆς, ἑνός Τάγματος Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη καὶ τῶν Ἀστυφυλάκων τεσσάρων Ἀστυνομικῶν Τμημάτων. Περιορίζονται οἱ ἐθνικισταὶ γύρω ἀπὸ τὴν Πλατεῖα Συντάγματος μέχρι τοῦ Συντάγματος Χωρ)κῆς Μακρυγιάννη. Ἀνασυντάσσονται εἰς τά παλαιὰ Ἀνάκτορα, ὅπου ἡ Βουλὴ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀρχίζουν νέας ἐξορμήσεις κατὰ τῶν κομμουνιστῶν.

Οἱ κομμουνισταὶ πλέον εἶναι ἀμυνόμενοι. Ματαίως προσπαθοῦν νὰ κρατήσουν. Κάθε συνοικία ἀρχίζει σιγά-σιγά νά ἐλευθερώνεται. Καὶ κάθε συνοικία γίνεται πλέον ἕδρα ἑνὸς νέου Τάγματος Ἐθνοφυλακῆς. Τριάκοντα Τάγματα Ἐθνοφυλακῆς συνεστήθησαν ἐντός τοῦ Δεκεμβρίου 1944. Ὁ Λαός πού ἐπῆρε θάρρος γίνεται Ἐθνικὸς Στρατός. Φοροῦν τὸ χακί τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ καὶ κυνηγοῦν τοὺς κομμουνιστὰς πού θέλησαν νὰ ἐξαφανίσουν διὰ παντὸς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ Χριστούγεννα εἶχε ἀρχίσει ἡ χαραυγὴ τῆς νίκης τῆς Ἑλλάδος. Φεύγουν ἀπὸ παντοῦ οἱ κομμουνισταὶ καὶ ἀφήνουν ὀπίσω τους 70.000 νεκρούς καὶ τραυματίας. Ἀφήνουν παντοῦ κ πνίζοντα ἐρείπια... Ἡ Ἀεροπορία μας τοὺς δίνει τὰ τελευταῖα πλήγματα. Ἡ Ἀθήνα εἶναι πλέον ἐλεύθερη. Παντοῦ κυματίζουν μόνον οἱ Ἑλληνικὲς Σημαῖες. Ὁ λαὸς πανηγυρίζει. Οἱ κομμουνισταί κρύβονται καὶ χάνονται. Οἱ δειλοὶ παίρνουν θάρρος. Οἱ πιστοὶ στεφανώνονται. Ἡ ἀτμόσφαιρα γεμίζει ἀπὸ αἰσιοδοξίαν. Οἱ δρόμοι τῶν Ἀθηνῶν γεμίζουν ἀπὸ Ἐθνοφύλακας, ποὺ τραγουδοῦν τραγούδια τῆς Πατρίδος. Τὸ κράτος πλέον φαίνεται παντοῦ. Ἡ Ἀκρόπολις φωταγωγεῖται. Ἡ Ἑλλὰς ἀνήκει πλέον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Δὲν ἔγινεν ἐπαρχία τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Βουλγαρίας.

Ὑπάρχουν, ὅμως, καὶ ἄλλα ἐπακόλουθα. Ἀπολύονται ἀμέσως εἰς τάς ἐπαρχίας οἱ χιλιάδες τῶν Ἐθνικιστῶν οἱ ὁποῖοι εἶχον φυλακισθῆ ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν ὁποίων ἡ τύχη ἦτο γνωστή, ἐὰν ἤρχε το τὸ ἄγγελμα τῆς πτώσεως τῶν Ἀθηνῶν. Οἱ κομμουνισταὶ ἐκλήνουν ὑποταγὴν εἰς τὸ κράτος, παραδίδονται. Τὰ 30 τάγματα Ἐθνοφυλακῆς τῶν Ἀθηνῶν φέρουν τὴν ἐλευθερίαν εἰς τάς ἐπαρχίας. Τὸ Τάγμα Χωροφυλακῆς τοῦ Μακρυγιάννη ἀναπτύσσεται εἰς τὰς Ἐπαρχίας καὶ ἐπανδρώνονται οἱ στρατιοὶ Χωρ)κῆς εἰς τὴν ἤπειρον. Οἱ ἐθνικισταὶ παντος ἀναπνεύουν. Ὁ ἥλιος τῆς ἐλευθερίας λάμπει παντοῦ. Παντοῦ ἀκούεται τὸ τραγούδι: »Ἡ Ἑλλάδα ποτὲ δὲν πεθαίνει»....

Ἡ σωτηρία τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν κρίσιμον αὐτὴν ἐποχὴν ὀφείλεται εἰς τούς ὀλίγους ὑπερασπιστὰς τῶν Ἀθηνῶν τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944. Ἐὰν δὲν εὑρίσκοντο καὶ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν οἱ ὀλίγοι ἐκλεκτοί, ἡ Ἑλλὰς θά εἶχε χαθῆ διὰ παντος. Ἐπί κατοχῆς ἔσφαζον οἱ κομμουνισταί τοὺς ἐθνικιστὰς ἀλλὰ δὲν εἶχαν τὴν Κυβέρνησιν τῆς χώρας. Ὅλοι ἐδικαιοῦντο νὰ ἐλπίζουν εἰς μίαν μεταβολὴν. Κατὰ τὸν συμμοριοτοπόλεμον οἱ κομμουνισταὶ ὀργανώθησαν πάλιν, ἐπολέμησαν, ἔκαψαν, ἔσφαξαν χιλιάδας, ἐκυρίεψαν πόλεις καί κατεῖχον μεγάλας ἐκτάσεις. Δὲν εἶχον ὅμως καταλάβει οὔτε ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος οὔτε κἂν τμῆμα τῶν Ἀθηνῶν. Ὑπῆρχε Κυβέρνησις τῆς χώρας μέ διεθνὲς κῦρος, ὑπῆρχε Στρατός καὶ Ἀεροπορία, ὑπῆρχε Κράτος μὲ ἀνεξαντλήτους πόρους. Ὑπῆρχε τὸ κῦρος τοῦ κράτους ποὺ ἐνέπνεε τὸ ἠθικὸν τῶν μαχομένων, ὁ τύπος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν μαχομένων καί τόσα ἄλλα ποὺ ἐνίσχυον τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ κάθε ἐλπίδα τῶν ἐθνικιστῶν.

Κατά τὸν συμμοριτοπόλεμον εἶχον προηγηθῆ αἱ ἐκλογαὶ τοῦ 1946 καὶ εἶχον ἀποκαλυφθῆ ὅτι τὸ ποσοστὸν τῶν κομμουνιστῶν δὲν ὑπερέβαινεν τὸ 10 ο/ο τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Κατά τὸν συμμοριτοπόλεμον ἦτο γενικὴ ἡ πεπίθησις ὅτι ἐπολεμοῦσαν οἱ πολλοὶ τοὺς ὀλίγους, τοὺς παρανόμους. Ἐνῶ κατὰ τὸ κίνημα τῶν Ἀθηνῶν τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944 οἱ κομμουνισταὶ εἶχον δημιουργήσει τὴν ψευδῆ ἐντύπωσιν ὅτι ἦσαν οἱ περισσότεροι πού ἐμάχοντο τούς ὀλίγους «ἀντιδραστικούς». Κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον οἱ πολλοὶ ἐμάχοντο τούς συμμορίτας πού δέν ἐκαλύπτοντο μὲ κανένα ἠθικόν, μὲ κανένα ἰδεῶδες, ἀλλὰ ἐξαναγκασμένοι ὑπὸ τὰ ὅπλα τοῦ ἐθνικοῦ Στρατοῦ καὶ ἐθεωρεῖτο ἀπὸ ὅλους καθῆκον ἡ κατάταξις εἰς τὸν στρατόν.

Ἡ ἑλλὰς ἐκινδύνευσεν κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον ἀλλὰ δὲν ἔφθασεν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου. Κατὰ τὸν Δεκέμβριον, ὅμως, τοῦ 1944 ἡ ἑλλὰς ἔφθασεν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου. Μόνον ἡ πλατεῖα Συντάγματος μέ τὴν ἐλαχίστην περιφέρειάν της μέχρι τοῦ Μακρυγιάννη ἐμεινεν ἐλευθέρα. Ὅλη ἡ ἑλλὰς εἶχε κατακτηθῆ ἀπὸ τούς κομμουνιστάς, καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἕλληνες ἤ ἐφοβοῦντο καὶ ἔτρεμον, ἤ εἶχον πλανηθῆ ἀπό τὴν προπαγάνδα τῶν κομμουνιστῶν. Ἐὰν παρὰ ταῦτα δὲν εὑρίσκοντο οἱ λίγοι πολεμισταὶ τοῦ Δεκεμβρίου 1944 οἱ ἀτρόμητοι ἐθελονταὶ τοῦ ἀναγενομένου ἐθνικοῦ Στρατοῦ, ἡ ἑλλὰς θὰ εἶχεν ὑποδουλωθῆ. Καὶ κάτι χειρότερον θά εἶχεν παύσει νὰ ἦτο ἰδέα. Καὶ τότε καμμία ἐλπὶς ἐλευθερίας δὲν θὰ ἀπλώνετο εἰς τὴν ὑπόδουλον ἑλληνικὴν γῆν.

Τιμὴ καὶ δόξα, ἄς στεφανώνη τοὺς πεσόντας κατά τὴν ἱστορικὴν αὐτήν μάχην. Ἄς λάβουν τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν ὡς ἥρωες τῶν ἡρώων. Ἄς γίνουν, δέ, ὑπόδειγμα καθήκοντος διὰ κάθε ἑλληνικὴν γενεάν.

ΚΟΣΜΑΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

"SOL"

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΝ & ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ

ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣ - ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

ΤΗΛ. ☎ 47

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΤΣΙΟΣ

(ΕΠΙΣΗΜΩΣ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν ὅτι ἤρχισε τὴν λειτουργίαν του τό μοναδικὸν ἐν τῷ Νομῷ μας Πρακτορεῖον Ταξιδίων καί Μεταναστεύσεως.

Τὸ γραφεῖον μας ἀναλαμβάνει τήν ἔκδοσιν:

Διαβατηρίων, θεώρησιν καί ἀνανέωσιν τούτων.

Ἀτμοπλοϊκῶν, Ἀεροπορικῶν καί Σιδηροδρομικῶν εἰσιτηρίων Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ δι' ὅλα τὰ μέρη τοῦ Κόσμου.

Πιστοποιητικῶν καί Προξενικῶν διατυπώσεων.

Μεταφράσεις, Γενικὰς Ἀσφαλίσεις καὶ Διοικητικάς ὑποθέσεις.

Ἀντιπροσωπεύομεν τὰς μεγαλυτέρας Ἀσφαλιστικὰς Ἑταιρίας τῆς Εὐρώπης καί τοὺς Σιδηροδρόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Ἐμπιστευθῆτε χωρίς δισταγὸν τό Πρακτορεῖον μας· θὰ εὕρητε οἰκονομίαν, ἐξυπηρέτησιν καί ταχείαν Διεκπεραίωσιν.

ΛΑΧΕΙΑ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΠΡΩΤΟΣ ΛΑΧΝΟΣ: Μιὰ ὁλόκληρη ἐπταόροφη πολυκατοικία μὲ δύο καταστήματα εἰς τὸ ἰσόγειον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τζώρτζ 14 – Πλατεῖα Κάνιγγος.

***

Κάθε μιά σειρά ἔχει τά δικά της κέρδη--Ἀλλὰ καὶ τὰ λαχεῖα ὅλων τῶν σειρῶν μετέχουν τῶν κληρώσεων διὰ τήν πολυκατοικίαν καί τά ἄλλα μεγάλα γενικά κέρδη,

***

Ἐφέτος 26.000 τυχεροί θά κερδίσουν πολλὲς δεκάδες σπίτια—αὐτοκίνητα—ἑκατομμύρια μετρητά.

***

Ὅλα τὰ κέρδη τοῦ Λαχείου Συντακτῶν παραδίδονται εἰς τούς τυχεροὺς μὲ ὅλα τὰ ἔξοδα πληρωμένα.

***

ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ Μὲ πληρωμένην τὴν εἰσφοράν τό φόρον κυκλοφορίας, τά δηματικὰ τέλη δι' ἕν ἔτος καί τά ἔξοδα ἐκδόσεως ἀριθμοῦ κυκλοφορίας. ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ: Ἀσφαλισμένα κατὰ τοῦ κινδύνου πυρός δι' ἕν ἔτος εἰς τήν Μεγάλην Ἑλληνικὴν Ἀσφαλιστικὴν Ἑταιρείαν «ΦΟΙΝΙΞ».

***

Ἀγοράστε ἐγκαίρως διότι ἐξαντλοῦνται ταχύτατα ἀπό ὅλες τίς Σειρές.

ΛΑΧΕΙΑ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΕΙΣ ΗΛΙΚΙΑΝ 118 ΕΤΩΝ

Εἰς τό Πελτούσιον Παραμυθίας ἀπεβίωσεν τήν 15 μηνός ἡ Αἰκατερίνη Ἀν. Τζαλαβρᾶ εἰς ἡλικίαν 118 ἐτῶν.

Ἡ μεταστάσα παρὰ τὰ 118 χρόνια της διετήρη πλήρως τὰς αἰσθήσεις της.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Θάνατοι

Χθὲς ἐκηδεύθη μέ σύσσωμον συμμετοχὴν τῶν κατοίκων τῆς πόλεώς μας ὁ ἀποθανὼν προχθὲς **Θεόδωρος Διαμάντης** ἐτῶν 78 ἔμπορος τῆς πόλεώς μας. Ὁ μεταστὰς ἀφῆκεν μνήμην ἀΐδιον.

Δέν ἑορτάζουν

Τὴν 12 τρ. ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀθ. Σαλούκα δέν θά δεχθοῦν ἐπισκέψεις διὰ τήν ἑορτὴν τού υἱοῦ των Σπυρίδωνος.

Ξέναι Δημοσιεύσεις

Ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελικοῦ Ἱεροκήρυκος

κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΥΠΟΚΡΗΣΙΑΣ

Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς

Ἕνας μεγάλος ζωγράφος ἠθέλησε ν' ἀπεικονήση τὴν ὑποκρισία. Ἀζωγράφησε ἕνα Ἰνδὸ μοναχὸ. Βλέποντάς τον ἀπό μακρυὰ φανόταν σὲ στάσι προσευχῆς. Τά χέρια του σταυρωμένα τὰ μάτια του στραμμένα πρός τ' ἄνω. Ἡ ὅλη στάσις του ἐπρόδιδε τὸν σεβασμὸν πρός τὸν Ὕψιστον Αὐτὰ φαινόταν βλέποντας τὴν εἰκόνα ἀπό μακρυὰ. Ἀλλά ὅταν ἐπλησίασε κανείς τὴν εἰκόνα αὐτή, ἔβλεπε ἕνα μαυροφορεμένο ἄνδρα πίνοντας κρασί.

Ἐπιτυχημένη ἡ ἀπεικόνισις τῆς ὑποκρισίας. Ἀπὸ μακρυὰ νά φαίνεσαι θρῆσκος σέ στάσι προσευχῆς. Κι' ἀπό κοντά δομένος στὴ μέθη

Ἦταν μιά πτωχή γυναῖκα ποὺ ἐπὶ 18 ὁλόκληρα χρόνια ἔπασχε. Ἦταν θρήσκα. Πήγαινε τακτικὰ στὴν Συναγωγή τοῦ χωριοῦ της Ἦταν γυμνασμένη στὴν ὑπομονὴ τῆς ἐλπίδος. Δὲν ἦταν σάν καί πολλούς ἀπό μᾶς πού πηγαίνουμε στὴν Ἐκκλησία, ζητοῦμε κάτι ἀπό τόν Θεό, κι ἄν δέν μᾶς δώση ἀλοίμονό Του Οὔτε τόν Θεό οὔτε τὴν Ἐκκλησία Του θέλουμε νά ξαναδοῦμε. Γέκα ὀκτώ χρόνια ἄρρωστη ἡ γυναῖκα αὐτή. Ἀντί νά τὴν βρίσκομε στὸ κρεββάτι της, ὅπου θὰ βρισκόμασταν ἡμεῖς τὴν βρίσκομε στὸν καθωρισμένο χῶρο λατρείας. Μάθημα σπουδαῖο γιὰ τόν καθένα μας. Νὰ θέτουμε τούς ἑαυτούς μας, ἐκεῖ πού ὑπάρχει ἡ μεγαλυτέρα πιθανότης, ὅτι θὰ μᾶς συναντήση ὁ Χριστός.

Χρόνια πέρασαν ἴσως καὶ στὴ δική σου ζωή, ἀφ' ὅτου πηγαίνες στὴν Ἐκκλησία. Ζητᾶς τὴ θεραπεία σου, σωματικὴ καί ψυχικὴ. Σκοτεινός ὁ ὁρίζοντας. Μὴν ἀπογοητεύεσαι. Ὑπάρχει ἐλπίς. Θά περάση ὁ Χριστός. Θά σὲ προσέξη.

Ὅσο πιό ταλαίπωρος εἶσαι τόσο περισσότερο θὰ σὲ προσέξη ὁ Χριστός. Παίνει στὴ Συναγωγή. Δέν κάθεται νέ τὸν Ἀρχισυνάγωγο. Οὔτε ἀρχιερατικὲς τιμὲς ζητᾶς. Εἶναι ὑπηρετῶν ὁ Χριστός. Δέν ζητᾶ νὰ Τὸν ὑπηρετήσουν. Οὔτε καταπιάνεται σέ θεολογικὲς συζητήσεις μὲ τούς Ἑβραίους ἱερεῖς. Τὴ ματιὰ Του καρφώνει ἐκεῖ πού ὑπάρχει ἡ μεγαλύτερη δυστυχία - στὴν ἄρρωστη συγκύπτουσα γυναῖκα. Ποιός ξέρει σέ ποιά γωνιὰ καθόταν. Παρακάμπτει τούς μεγάλους καί τρανούς ὁ Χριστὸς καὶ φανερώνει τὴ δύναμί Του στούς μικρούς τούς ἀσήμαντους τούς ἀπερριμένους.

Μιὰ μέρα ὁ Πρόεδρος τῶν Η.Π.Α. Ἀβραὰμ Λίνκολν ἦταν ἄρρωστος στὸ Λευκὸ Οἶκον. Δὲν ἐδέχθη νὰ δῆ κανένα ἀπὸ τούς ὑπουργούς ἢ διπλωμάτας. Ἦλθε ὅμως καὶ μιά πτωχὴ γυναῖκα πού ἐκετευτικὰ ζήτησε νὰ δῆ τόν Πρόεδρο. Ἦταν ρακένδυτη, χλωμὴ, λυπημένη. Στὴν ἀγκαλιὰ νης εἶχε ἕνα μωρό. Τῆς εἶπαν ὅτι ὁ Πρόεδρος ἦταν ἄρρωστος καὶ δὲν μποροῦσε νὰ τὴν δῆ. Αὐτ